

[Birgith Mogensen]

de. Vi vil dog fortsat følge forslaget kritisk under udvalgsarbejdet.

Chr. Christensen (KrF):

Som det er sagt nu adskillige gange, er det foreliggende lovforslag jo en følgevirkning af åndssvageforsorgens og den øvrige særfor-sorgs udlægning til kommuner og amtskom-muner. Det er også klart slået fast i dette lov-forslag, at kommunerne fra 1. januar 1980 som hidtil skal sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til børn i børnehaveklasser og børn på 1.-10. klasse-trin foruden at tilbyde bistand til børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen.

For amtskommunernes vedkommende på-lægger lovforslaget disse en forpligtelse til at tilbyde bistand til de samme aldersgrupper, men her til den kategori, der kræver særlig vidtgående hensyntagen og støtte. Forslaget forhindrer jo ikke amtskommunerne i at løse denne opgave i forbindelse med amtsråds-kredsens kommuner. Tværtimod er det vel lovforslagets intentioner, at det netop skal ske, selv om ansvarskompetencen fortsat bli-ver hos amtskommunerne.

Kommunerne har jo med hensyn til speci-alundervisningen vist, at man kan løse opgaver på tværs af kommunegrænserne. Derfor vil man nok også kunne løse opgaver af den-ne art fremover sammen med amtskommu-erne.

Men kristeligt folkeparti var meget betæn-ke ligt, dengang vi gennemførte lovforslaget om åndssvageforsorgens udlægning til kom-munerne og amtskommunerne. Det var vi, dels fordi vi frygtede en administrativ knop-skydning inden for amtskommunerne, dels – og først og fremmest – fordi vi var bange for, at der med den integrering, der nu skal ske, og som dette lovforslag også omtaler, kan ske det, at der ikke er tilstrækkeligt ud-dannet personale, sådan at de børn, der nu kommer, kan få den undervisning, de har behov for.

Der står i de almindelige bemærkninger til lovforslaget under pkt. 2 kort og konsekvent:

»Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser.«

Det er jo dejligt at behandle et lovforslag, i den økonomiske situation vi er i, der kan have sådan en bemærkning, men jeg må ind-rømme, at den bare yderligere har skærpet

vores bedrøvelighed og betænkelighed over for det lovforslag. For det, jeg ser for mig nu, er nogle børn flyttet ind i en normal klasse, undervist af lærere, der er uddannet til at undervise børn i en normal klasse plus specialklasser, men ikke til at undervise de børn, der nu kommer. Hvem skal tage sig af den undervisning? Det skal forsorgens lære-re, siger man. Men hvis man tænker sig en klasse med 10 elever nu spredt tilbage til fol-keskolen og integreret, vel nok i nogle tilfæl-de i 10 forskellige klasser, er det altså kun det ene barn, der kan få læreren med sig. Hvad med de ni andre? Det er dér, vores betænkelighed ligger. Jeg håber, ministeren i udvalget vil kunne give os – lidt grotesk sagt – nogle opmuntrende bemærkninger med hensyn til udgifterne i forbindelse med dette lovforslag.

Alfred Hansen (DR):

Tidligere på dagen i en diskussion vedrø-rende besparelser på folkeskoleområdet fik jeg af ministeren det svar, at særfor-sorgens udlægning var en administrativ foranstalt-ning, at det var en administrativ udlægning. Det kan man studse meget over, eftersom det i allerhøjeste grad har været et lovgivnings-anliggende. Det var ikke muligt for ministe-ren ad administrativ vej uden om folketinget at foretage denne udlægning, som nu fra 1. januar 1980 er en kendsgerning.

Om selve forslaget skal jeg sige følgende: med hensyn til § 37 om, at amtsråd, der træf-fer beslutning om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand osv., står der videre:

»Tilsvarende træffer amtsrådet beslutning om specialpædagogisk bistand til børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen.«

Jeg vil gerne spørge ministeren, om dette »træffer beslutning om« gør det muligt for amterne at undlade at give den undervisning, som der lægges op til i de ledsagende be-mærkninger, idet der i den skriftlige fremsæt-telsestale siges:

»Tilsvarende påhviler det amtskommuner-ne at sørge for specialpædagogisk bistand til børn, der endnu ikke har påbegyndt skole-gangen.«

»Tilsvarende påhviler« – skal det fortolkes i retning af en pligt til at oprette? Jeg synes nok, der er en nuanceforskel mellem det, der